

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Seruulo martyre. Cap[itulum]. xxxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

Sanctus ho desiderius sepultus est lingonis miraculis clares. Inter q̄ si quis intra ecclesie sue septa falso iurare scienter nititur: celesti mox vltione punitur. Passus est autem decto kalendas iunij.

De sancto Desiderio alio episcopo et martyre. Cap. xxxiiij.

Desiderius episcop⁹ lugduni. cuius vita celebris mirabilibus fulsit: passus est in eodem territorio lugdunensi. villa p̄stina no: cūlūs corpus modo sepultum veneratur in ecclesia viennensi. festūq̄ eius ibidem. x. kalen. iunij. recolitur.

De sancto Theopompo episcopo et martyre. Cap. xxxvij.

Theopompus epus nicomedie. in eadem ciuitate passus est cū q̄dam senesio sub diocleriano augusto: q̄ p̄mo anno iperū sui illuc accedēs iusserit fieri statuas ex auro apollinis et arremis: et eas in templo pductas a cūctis adorari. Lūc theopompus ep̄s ad phanū edictrū simulacra adorare noluisse: missus est in clibanū ignis: in quo die et nocte ille sus permanit. Nocte ho inde exīcē luce celesti p̄nū ad palatū diocletiani deuenit: obvīsq̄ ianuis rese ratis diuinis? vsq̄ ad lectū suū accessit: seb̄ visuētē prestās ad clibanū redit. In cui⁹ medio mane psallēs et oīno iustus reperitus est. Qd dū impator magie ipsi⁹ ascriberet ut exp̄iret canē in furnū mitti fecit: q̄ subito incensus est. Post hec theopopus dieb⁹. xxiiij. in carcere sine rullo cibo detinebat: sed a dño confortat⁹ vultu hilari inde pducit. Tūc iussi⁹ ipatois ocul⁹ sibi dexter effodit: sed ipo ad carcere redeūte sibi a dño restituit. Qd dū diocletian⁹ iterū artib⁹ magicis deputaret: ac cersiro ad se quodā egyptio matto mago theoma noīe induxit euz ad ep̄m suis p̄stigis occidendū: voluit tñ p̄mo arte ei⁹ videre. Qui taurū ferociissimū ad se ductū dū i aure ipsius aliq̄ sba dixisse: subito in duas partes discepit: q̄ in lance pōderate equalē pensauerūt. Tūc magus theopopo obtulit spirulas farinulas artis magice: et venenū in calice demona plenū. Et cū ille hec omnia sine lesionē guastasset: magus convertit⁹: et cū eo carceri tradit⁹ ab eodem baptizatur. Nonēq; sibi senectū ponit: inde sanct⁹ eductus et in terra supin⁹ extensus arcis ad stipites ligat⁹ lapis magn⁹ vix ab octo viris portatus: vētri eius supponit: sed elevatus lapis a seipso ultra. xv. cubitos diuinis? p̄stuluit. Dehinc in eminēti suspēsus pedibus: capite deorsum faxq; ingēti ad eius crucē alligato: fine q̄ quo tenebat preciso: ut raptim tractus ad terrā dirūperet; sine rilla lesionē in pes

Quintus

dibus sterit. Nouissime aut̄ decollatus est. Sed n̄s ho in defesso terre positus: humoq; opt̄ equis supinductis ut calcibus terrā premeret: migravit ad xp̄m. Quoz corpora n̄ comedie in eodem tumulo sepulta sunt. x. Kalen. iunij.

De sancto Hannaem discipulo. Cap. xxxvij.

Anaem discipulus

herodis tetrarche collectanea fuit. De quo scribit̄ Act. xiiij. c.

Dic fidei catholice doctor et p̄

pheta sub ḡra noui testamenti apud antiochiam in xp̄o quiescit. ix.

kal. iunij: ut dicit Hiero. in martylogio sc̄rōrū.

De sancta Johanna vero chuze discipula. Cap. xxxv.

Hanna discipula

de qua cōmemorat̄ Luc. viij. ca-

que cū trib⁹ maris circa sepul-

turaz dñi legitur fuisse sollicita.

Hez fuit v̄to chuze procuratoris

herodis antispe: q̄ fuit tetrarcha galilee: et hec

post ascensionē dñi cū discipulis fuit: etisq; sedu-

le ministravit: et apud hiersolymā in pace q̄es-

uit. ix. kalen. iunij: ut dicit Hiero. vbi supra.

De sancto Seruulo martyre. Cap. xxxviij.

Ermul⁹ martyr pas-

sus est tēporibus numerant̄ im- peratoris in ciuitate tergestina sub iunilis p̄side. Qui nobilibus eiusdē v̄bis parētibus et christia-

nis ortus: patre v̄dēz Eulogio: matre clemen-

tia: ab annis puerilibus in fide doctus deo ser-

uēs ecclesiās frequētabat et in oratione perfistebat.

Et cum amor⁹ esset. xij. exiens ciuitatem

in spelunca anno vno t̄ mensibus. ix. latuit here-

miticā vitā ducēs. Deinde celestivo admoni-

tus ut parētes reuiseret: qui cū v̄bīq; p̄quirebant:

ad ciuitatē deuenit: medīoq; itinerē mire

magnitudinis serpentē inuenit. Quem primo

quidem v̄dens expauit: postea aut̄ confusus in

christo signū crucis edidit: et exuffauit in ser-

pentem. Gratian⁹ coluber per mediū crepuit:

veniensq; ad parētes letāter susceptus eis cū

tra q̄ sibi contigerat enarravit. Post dies modis

cos eulogius mortuus est: et seruulus cū matre

vīdū morabat: et miraculū coruscabat. **G**hi-

lius cuiusdam ciuiis a demonio vexabatur clas-

mantre demone per os pueri: q̄ si puer ad seru-

lum duceretur: statim immūdus ab eo spiritus

encrebat. Quem cum dudu⁹ requisissent: paren-

tes pueri ad seruulū deduxerūt: et que demon

dixerat narrauerūt. Gratian⁹ spiritus pueri

elidens cepit dentib⁹ frendere: et sp̄nmas ip̄m

diutius agitare. Gernulū ho inuocato nomine

trinitatis immūdum cōfestim spiritū ab eo ele-

cit: et ip̄m cū parētibus ad christuz conuerit.

De sanctis in mense maij occurrentibus. Fo. cxxij.

Ciudia quedam famosa nomine fulgentia sanguinem habens grauiter febricitatem veniens ad sanctum iuvanem pro salute filii supplicabat. Qui domum eius ingressus oratione premissa egroratus manu tenuit: mox ipsum liberatum a febre de lecto prodixit: et una cuius matre ad baptismi gratiam perduxit. Quidam domum costruens ex alto ceciderat: qui semiusus facebat. Quae in leitulo leuatu seruatu obulerunt: qui pro eo ad christum orauit: et apprehensa eius dextra ipsum illico in columnam eleverunt. Sed quacumque detentis valitudine ad eum concurrentes sanitatem consequebatur: multique gentilium conuerterebatur. Denique tentus a iunctio preside ut idolis immolareret: cum sacrificare contempnisset: primo nervus cedidit: deinceps in equuleo suspenditur et torquetur: eiusque latera vnguis lanianuntur. Et post hec depositus oleo feruent perfunditur: sed in his omnibus constarior redditur. Et cum preses putaret quod magis artibus supplicia superaret: lotto fetenti ipsum lauari iussit: ut sic more gentili maleficia expellerent. Sed virtus divina fetorem in balsami fragrantia in naribus omnium commutavit. Et euz populus ipsum innocentem clamaret: preses timore multitudinis ipsum extra vibem educere gladio singulari facit. Eius corpus mater cum omnibus per eum conuersis in eadem civitate omni leticia sepelivit. it. kalendas iunij.

De sanctis Donatiano et Rogatiano martyribus. Cap. xxvij

Donatianus fratres in gallis civitate nam metis temporibus diocletianus et maximianus passi sunt. Qui cum in dicta civitate residerent: et precepit imperatoris christianos ad immolandum compellentia audiuerint. Donatianus iam senex germanum corde fidem baptizari cupiebat: anteque persecutor de quo intellexerant: ad eisdem attingeret: sed tamen cum propter sacerdos absentiam baptisimum habere non posset: ambo fratres ad dominum orauerunt: ut martyrum rogatianus pro baptismo sucederet: quod et factus est. Nam ambo comprehensum in catastropham extensis ac laniatis: deinde lancea militari profossi: nouissime cavite celi sunt nono kalen. lunij.

De sanctis Anolino et sociis martyribus. Cap. xxvij.

Anolinus custos carcerum erat sub prefecto vibis almachio tempore maximiani. Luzz autem almachius urbanum papam detinendum in carcere custodiendum anolino tradidisset: et sermones sancti papae anolinus cum tribus tribunis audiuerint concueristi sunt ad eum: et ab urbano pontifice in carcere ba-

rebari. Quod prefectus comprensens anolinum teneri fecit: et sacrificare nolentem confessum fuisse capitalem subire sententiam. Tribunos vero ipsi confessantes: primo quidem grauiter lanatos ad sacrificia duci mandauit. Sed a dieis eos in idolum conspuisse: ipso eodem loco decollari precepit. Qui passi sunt. ix. Kalen. lunij. sepulti luxtra sanctos tyburtium et valerianum.

De sancto Urbano papa et mar. Cap. xxvij.

Rbanus pa-

pa et martyris huius nominis primus natione romanus ex patre pontiano de regione via latina: calixto pape primo in episcopatu romano successit: sed tamen annos viij. menses. ii. dicitur. Hic genere nobilis ab infantia christians virtute abstinentie et castitatis ornatus: dignitatis officii virtutum studiis adorauit. Ouleties pro fide ex urbe prescribitur: sed a fidelibus clam revocat. Vetus tpe incepit ecclesia romana possidere: de quod setis pontificis clericis et notariis quod gesta martyrum prescribebat super ministerio strabat. Ante eum ecclesia ad instar apostolorum in civitatem: pecunias tamen recipiens peregenis. Hic multos christians ad fidem convertit. Valerianum sponsum sancte ceciliae et fratrem eius tyburtium nedum baptizavit: sed ad martyrum palma exhortando perduxit. Postquam autem beata cecilia sancto pape urbano dominum suum tradidit dedicandam: et ipsa in eandem vitam martyrio finiuit. Urbanus predicatione et baptizatione insistens fidelium ab almachio prefecto urbis capitulatur: et in carcere detinetur: deinde sibi oblatus cum prefectus eidem christianitatem opponeret: et thesauros ceciliae requisierunt. Respondebat urbanus: quod plus mouebatur almachius concupiscentia thesaurorum: quod cultura deorum. Et cum ipsum prefectus superare non posset: anno lino tribuno in custodia tradidit: ubi christians anolinum cum alijs tribus tribunis conuertit: ut supra primum dictum est: quibus per martyrum assumptionem Urbanus ad simulacra ducit: et thura imponere perurgetur. Sed orante sancto idolum cecidit et. xxij. sacerdotes ignem ministrantes occidit: quem in ipso loco prefectus decollari iussit: cuius corpus martiria vero carpasse non conuerta cum filia lucina sepelivit cum cecilia tyburtio valeriano et maximo in eodem se pulchro: qui passus est. viij. kal. lunij circa annum domini. ccxj. Hic constituit: ut omnia vafera ecclesiastica ad sanctum ministerium pertinetia aures: vel argentea fierent: vel si paup esset ecclesia stannea non aut vitrea: propter fragilitatem: nec lignea: propter porositatem: nec cuprea: propter naufragium et abominationem. Dic etiam fecit ordinis

q. lis